

Előfizetési feltételek.

Egész évre . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és koreszmáro-
sok részére az „Italmérők
Közlönyé”-vel együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölnők.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

Hirdetések.

□ centimetenként 2 kr.,
töbszöriért 1 1/2 kr. fi-
zendő. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőrodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkezdvevény-
ben részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez Kossuth-utca 19. sz. ház
I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Deák-Ferencz u. 11. sz. alá) intézendők
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca a 1 szám.

Aratáskor.

Az időjárás által kissé késleltetve, végre mégis beköszöntött Magyarország legfontosabb időszeke. Aratnak mindenfelé. Ezt megelőzte a kaszálás, amely az idén dus takarmány-készletet juttatott a gazdák birtokába. Sőt a másodfü is, a legjobb reményekkel biztat, minél fogva, annál bizonyos, hogy takarmány dolgában szükségnek nem nézünk eléje, sőt jelentékeny készleteket vehet át a termelőktől a kereskedelem. Ami pedig a kapás növényeket illeti, ezek rég nem ígérték az bő termést, mint az idén; a burgonya és tengeri mindenütt szépen díszlik, az előbbi gazdag hozamát már szinte biztosítottak tekinthetjük; a kukorica-aratás eredménye persze még problematikus, de nagyon kedvezőtlen időjárásnak kellene bekövetkezni, hogy a kitünő vegetáció mai reményt gerjesztő képe jelentékenyen megváltozzék. A hüvelyesek is szépen fejlődnek, ami annál öröndetesebb, mert tavalyi babtermésünk silány volt s a magas árak daczára is a termelők e kelendő export-cikk eladása utján csak csekély bevétellel gyarapíthatták jövedelmüket. A dohány-palánták jól fejlődtek, a cukor-répa pedig oly kitünő termést ígér, amint régen nem hozott, a szőlők — természetesen ott, hol a végpusztulás még be nem következett — általában véve jó terméssel biztatnak, sőt az új telepítések is többet ígérnek ez évben a kostolónál. Gyümölcs kevés lesz ugyan, mert a szigorú tél és a kedvezőtlen tavaszi időjárás sok kárt okozott, de annyi

mégis lesz, hogy a belsüzségletet fedezni fogja. Legfontosabb, gyümölcsünk, a szilva, amely jelentékeny kereskedelmi cikk, közép-termeléssel biztat.

Visszatérve a gabona aratáshoz, alig szenvedhet immár kétséget, hogy az idei gabonatermés mennyiségileg országos átlagban nem lesz gyengébb a tavalyinál. A rozs, amely az idén legtöbbet szenvedett, csak néhol éri el ugyan a közép-termést, de minőségileg az eredmény az előző évinél kedvezőbb. Az árpával ellenkezőleg áll a dolog; ez jobban fog fizetni, mint tavaly, de minőségre nézve nem léphet nyomába a múlt évi kitünően sikerült árpa-termésnek. A buza ugy minőségileg, mint mennyiségileg egy színvonalon áll a tavalyi terméssel; a földmívelésügyi ininiszterium legutóbbi hivatalos jelentésében feltüntetett termés-átlagot bátran fel lehet emelni 5-6%-kal, mert tapasztalt nagybirtokok becslései szerint a buzatermés mennyisége fel fog emelkedni 37-39 millió mm.-ra.

Ez a helyzet képe az egyik oldalról szemlélve, de ha a másik oldalról nézzük a dolgokat, — különösen, ha a termelők szemüvegén át szemlélődünk, — a kedvező körülményeket bizonyos optikai csalódás felette kedvezőtlenekké változtatja át. Gazdáink első sorban az alacsony gabona-árakra hivatkoznak. Mit ér — ugymond — 38 millió mm új buza, ha a mai árak mellett bevételünk csak az 5-6 év előtti gyenge közép-termés mellett elért bevételek összegének felelhet meg? Felhozzák a sertésveszt is, amely szintén érzékeny károkkal sújtja

a tenyésztőket, de a sertéskereskedőket, a közönséget és az egész országot is; panasz-kodnak a súlyos közterhek ellen, a fegyveres békét, mely nagy áldozatokat követel perhorreszkálják, félnek az aranyértéktől, mely — ugymond — további árcsökkenést fog okozni, szóval: a helyzettel semmiképen sem lévén megelégedve, a kedvezőknek mondható termésviszonyokat is fanyar arcczal nézik.

Objektív álláspontra kívánván helyezkedni, el kell ismernünk, hogy a termelők helyzete, — általában véve — rózsásnak nem mondható, de másfelől igaz az is, hogy, ha kizárólag a jelea termés-viszonyokat vizsgáljuk, a gazdák kétségbeesését nem találjuk igazolva. Gabonában, mint fentebb kifejtettük, közép-termésünk lesz. Való igaz, hogy a mai, sőt valószínűleg a közel jövőbeli gabonaárak mellett e közép-termés pénzbeli értéke kisebb, mint a mennyit a korábbi években 8-9 frtos buzaárak mellett, a gazdák bevettek. De ne feledjük el, hogy az idén a mezőgazdaság mellékterményei dus hozamot adtak vagy ígérnek; takarmány bőven van, a kukorica, burgonya, hüvelyesek, dohány, cukorrépa stb. részint kielégítő közép, részint dus terméssel kecsegtetnek, a hórtermelők kedvező szüretnek néznek eléje, a borárak pedig magasak. Ha tehát mindent figyelembe veszünk és a gazdák ez évi remélhető bevételeit gondosan felszámítjuk, úgy találjuk, hogy a plusz javarészt pótolja és kiegyenlíti a mínuszt s mindazon termelők, akik gabonán kívül szénát, kukoricát, burgonyát, dohányt, babot,

TÁRCSA.

ÉJI HYMNUS.

Hanyatló nap, húnypó nap alkonyán
Völgyre, halomra csendes éj derül.
Sugaras éj fényénél ülve kint
Édes ábránd lágy karja fog körül

Tekintetem földet, eget keres.
Az, mint emez, ihlet, magáho' von.
Elmerengek a száz és száz virág —
A milliárd ragyogó csillag.

Lelkem édes gyönyörrel telik el.
Kéjittasan szívom az illatot,
Mint lágy szellők fuvalma hoz felém
A sugaras menny fénye meghat ott.

Keblem kitárom; jer, jer, illat-ár!
Takarj be lágyan csendes éjszaka!
Ragyogj reám, édes álmat hozón
Menny csillaga, milliárd csillaga!

Be szép az est, be szép az éjszaka
A hold holott ragyogva felkele.
Beszép az a kéklő mennyboltozat
Fénysugárral, ragyogással tele.

Mikor ég föld, kéjtől megittasul,
Fényárba mig fürödni, völgy, halom,
A mindenségben együtt egyesül
Mélység, magasság, fény, ha'alom.

Felséges Isten! végtelen való!
Kit fényben, árnyban, lát és sejt a hit
Lát a virágba, hervadt lombba sejt,
Szirom ha hull, s tavasz szellőn ha nyit.

Téged kereslek, fényben, árnyban, én.
Izzó lelkem ha mig kiontanám,
Dics-hymnusod zendül én kobzomon
Egedbe száll ihletve hő imám.

Ott vagy te, ott az éj óráiban
Sugárral ha — mig átöleli
A momny a földet; fényét, sugarát
Az ég, az éj, hatalmadtól nyeri.

Léted titok; megoldhatlan talány,
Valód kutatva: árny' — homályba hat,
Vak éjbe vész, elfárad, megtörik,
Szárnya szegett lesz minden gondolat.

Ne kérd e titkot, én lelkem ne kérd.
Mélységes az, mélysége végtelen,
A mindenséget átható erőt
Csodálni kell csak! de kutatni nem!

BORSODY BÉLA.

ENGESZTELEÉS

Ejfélt elmúlt. . . A város tornyáról már jó ideje elkiálták a tizenkettőt. Egy szegényes kamarában fekszik egy férfi, nagyon beteg, s azt hinné az ember, nem is él ha némelykor erős hánykodással párosult köhögési roham nem venne rajta erőt és nem kényszerítené a csontvázra vált alakot felemelkedve levegő után kapkodni.

Valami nyugtalan vágy epesztheti, mert üveges szemei szüntelenül az ajtó kilincsén tapadnak, mi közben suttogva szagatott szavakat rebeg.

„Már oly késő van és nem jön haza!”
„Miért is marad oly soká?!” . . .
„Már tizenkettő is elmúlt rég!” . . .
„Mikor tudj. . . . Itt már ismét erős roham fogta el, mely egy ideig minden erőjét igénybe vette. . . .

El, el nyult sovány kiaszott kezével egy sötét üvegecske után és azt ajkához emelve, magába szívta azon divatos kéj mérget, mely annyi kint enyhít és mely oly gyakran a földi szenvedésektől menti meg az embereket. Mit neki e szörnyű orvosság hatása, csak arra gondol, hogy enyhülést nyerjen. . . .

Tompa fásultságra esett és nyugodtabb lett, s így átvonult előtte életének folyása! — Fialat volt. . . . Semmi sem hiányzott boldogságához, csak egy szerető feleség és ez is meglett. Gyermekeket is adott a gondviselés, s így a földön elérhető vágyok beteljesedtek.

Egy varázsló alak csábító légkörében jelelt meg előtte és rombadólt boldogsága és minden mi ezzel összefüggött. Nem kérdezte ki az, ki szívét, lelkét lebilincselte, s nem látta, hogy a szinpad deszkáiról csak csábító lidércfény tükördzik vissza, s nem hitte, hogy az igéző szavak hamisak, számítók is lehetnek. . . . Nem akarta hinni, hogy azalatt, mig neki igaz szerelemről suttognak a rózsák ajkak már a szemek kéjvágy sováran más áldozatot keresnek. . .

ezukorrépát, bort stb. is eladhatnak, az alacsony buza-árak folytán előálló bevételi apadásért kárpótolva lesznek azon elfogadható árak által, amelyekeken egyéb termékeiket értékesíthetik.

A panaszra és rekriminációkra tehát nincs ez évben olyan ok, amely arra jogosíthatná a mezőgazdákat, hogy irigykedve tekintsenek az iparral és kereskedelemmel foglalkozók felé. Hiszen a közterhek súlyát ezek is érzik, azt az évenként több mint négy milliárd frankra emelkedő óriási költiséget, amelyet Németország, Magyarország, Ausztria, Franciaország, Olaszország és Oroszország népe a hadseregek ellátására fölládozni kénytelen, nemcsak a gazdák viselik, közös terhünk ez mindnyájunknak és közös az óhajlás, hogy ez az irtóztató teher a nép vállairól — legalább részben — leemeltessék.

Nem hihető azonban, hogy pártpolitikai küzdelmek, politikai jelszavakkal lehesen itt segíteni

Talán hasznosabb lenne megfigyelni az ez évi termésviszonyokat s levonni azokból a tanúságokat. E tanúságok bőven tárnak eléünk s röviden abban összegezhetők, hogy a földművelést szélesebb alapra kell fektetni, kiterjesztve azt minél több kellően értékesíthető és exportképes melléktermény produkálására, hogy azok hozama képes legyen az alacsony gabonaárak folytán bekövetkezett s mindegyik valószínűség szerint állandó jövedelem csökkenést pótolni.

A legfőbb orvosság pedig, hogy földbirtokos osztályunk sohase vállalkozzék többre, mint erőt engedik.

Nemzetiségi mozgalmak.

A nemzetiségi hydra ismét felemelte fejét, sőt egyesülve a hazai szláv törzsek panszláv vezetői, mint sok fejt szörny mutatja be magát, midőn a szerb, tót, oláh nemzetiségeket congressusra hívja.

A felhívás megérdemli, hogy szó szerint minél szélesebb körben ismertté legyen, hogy az abban foglalt hazugságokat mindenki ismerje, s a nemzetiségek józanabbjai felvilágosítsassanak, hogy a Daxner és társai utja leplezett ut a honáruló panszlávizmus templomába s akik

Mindinkább hálójába került a syrénnek, s akkor sem bontakozott ki belőle, midőn a tönk szélén állott és családja nyomornak volt kitéve. Oda vetette magát egészen a csáb ördögének s követte a korbárlásában,

Egy év kevés idő a boldog ember életében, de sok a szerencsétlen csalódottnak! A pénz elfogyott, s most már min volt az élete. . . .

Napok multak a nélkül, hogy egy jó szóval lecsillapították volna a szegény szenvedő kinjait, s kevés idő múlva már látta, miszerint az ő létezése csak teher, s miként foszlik szét az ő képzelt boldogságának csalfa delibájba.

Démona őt semmink sem tekintve, élte világát a legledérbébb társaságban, s látnia kellett mint ölelik csókolják az ő feltét kincsét és mint veti az magát kiélt rut pénzes zsakok karjaiba.

Egyszer lobbant fel az önértet szikrája, s szemére vetette kintzójának bánásmódját, de hasztalan! »Ha nem tetszik, úgy elmehet« volt a felelet! Nem is szólott többé, félve hogy látásától is meg lesz fosztva és napról-napra betegbébbé lön.

Nem szenvedett hiányt, mert mint az oly gyakran romlott erkölcsüeknél előfordul — egy neme a jószívűségének (!) szánalomnak támadt a démon lelkében. . . .

Nem üzte el, hanem megtűrte maga mellett sőt sokszor midőn éjjeli tivornya után mámorosan tért haza, pár jó szót is intézett hozzá.

A beteg visszafojtotta köhögését, hogy ne zavarja a kedves lényt, kinek nyugalomra volt szükség. Sokkal jobban vagyok, szólott oda ha véletlen kérdést intézett hozzá a démon! Pedig e pár szó valótlanságát hürgése bizonyítja legjobban! . . .

Igy multak el hónapok és most ismét egyedül van kinjával, érezvén, hogy vége szakad mindennek.

Várja, várja a reggeli órákat, midőn legalább más emberi lényt tud közel kórógyához. . . . Ma oly hosszú az éj. . . . Egyszerre csak felemelkedik, mert a lépcső házról zajt

oda zárandokolnak, azok a magyar nemzet sujtó kezét fogják e öb-utóbb érezni.

Maga a felhívás így szól:

A magyar államban élő románokhoz, szerbekhez és szlávokhoz!

Azok az állapotok, melyek a magyar kormány által követett szerencsétlen belső politikából származtak, kivált 1873. óta, komoly és nem ok nélkül való gondokat okoznak minden igaz hazafinak. A politikai körök, melyek az 1867-iki tranzakciótól kezdve, elvállalták az ország kormányzását, hogy minden lakóját megbékítsék s hogy a hazát minden fiának közreműködésével virágzásra és boldogságra vezessék, nem tartották meg fogadásukat, de úgy látszik, hogy kezdettől fogva csak bizonyos tartózkodással vállalták el, hogy később ne is vegyék tekintetbe. A budapesti kormány és törvényhozás a helyett, hogy az ország konszolidálását előmozdítaná, egy utópia szolgálatába szegődött, melyet maga sem tudott külön névvel megjelölni, de azt a fantasztikus nevet adta neki: magyar nemzeti állameszme. A helyett, hogy a népeknek az ígért igazságot megadták volna, csak egy nép érdekeit mozdították elő, melyet az alkotmányos alapelvek ellenére privilégizált nemzeté emeltek, míg a többi népet, mely ősidők óta lakja ez országot, lefokozta idegennek a saját hazájában. A helyett, hogy őszintén alkalmazták volna a jogegyenlőséget, egyenes és nem egyenes utakon, törvények és kormányzási intézkedések által megtertek minden lehető, hogy az állam nyilvános életéből kizárják azokat az elemeket, melyek nem esküdtek az ő szabadalmazott hazafiságuk alá. A helyett, hogy minden népnek megadták volna a létüket és kifejlődésüket előmozdító garanciákat, nem vették tekintetbe még azt a kevés jogukat sem, melyet előző más tárgyak biztosítottak nekik, ma pedig már nyíltan dolgoznak fellázító vadsággal, az állam egész apparátusával, minden politikai és társadalmi uton — a nem magyar nemzetiségek megsemmisítésére

E szörnyű politika gyászos következményei nem maradhattak el s napról-napra nagyobb tért hódítanak. Odáig jutottunk, hogy a magyarországi nemzetiségi kérdés vita tárgya az európai sajtóban, a kabinetekben és az idegen parlamentekben. Hazánk belső állapotában az egész világ a veszedelemnek gyújtópontját látja és aggodalommal tekintenek az elnyomók sőt támadásaira és az elnyomottak kétségbe esett kapkodásaira. Odáig jutottunk, hogy hazánk barátai és ellenségei, sőt azok, a kik ellen panaszkodunk, kénytelenek beismerni, hogy így nem mehet tovább és hogy óvó eszközöket kell keresni és alkalmazni.

S nem lenne nehéz találni ilyen eszközöket, ha őszinte és lojális uton keresnők azokat. De éppen ez a legnagyobb átok és legnagyobb szerencsétlenség! Mert azokban, kik lekötik az állam erejét és oly gyakran visszaélnék vele

hallott, s csakugyan pár pillanat múlva belép mámorosan, bomlott hajjal s kuszált ruhával az ő egykori tündére két ittas kéjencz karján.

Alszik? kiáltott oda! Tudja én most egy időre elutazom Floki barátomhoz! Nagyon kedves gyerek s meghívott falura! Várj csak F!oki szólott oda az egyik urhoz kinek állat megsimogatta s azzal felkapott egy kis csomagot (tán pipere szerek) és az ágyhoz lépett, annyit mondott az asztal két után nyulva »szervusz!« Tudod, ha valami kell majd elküldök érte, most szörnyen jól érzem magamat! Ezzel indult, de az ajtóban hirtelen vissza fordult, s mintegy gondolattól megkapva, Floki urat kézen fogta e szavakkal: Igaz ni Floki! nyisd ki tárczádat, mert itt szükség lehet pénzre! Floki azonnal zsebébe nyult és tárczájából egy csomó bankjegyet kimarkolva az ágyra dobta

Fuldokolva iszonyatos erőlködéssel emelkedett fel a beteg, összemocskolva a bankjegyeket. Juj de csunya egy csontváz riadt vissza »Floki« . . . jer Muczi, s ezzel kivonták a »démont« az ajtón — úgy, hogy a hozzájuk dobott bankjegyek csak a félig nyitva hagyott ajtóhoz repültek. . . . Hangos kacajj hallatszott kívülről, s betegünk lehanyatlott hőröge ágyára, összekulcsolt kezeit imára és ajkai félhangosan rebegték a . . . miatyánkot. . . . Rög nem imádkozott, de most oly odaadással, mely megbánással tekintett az ég felé és imája meg lön hallgatva, mert a midőn a miatyánk végéhez ért az ajtóban egy halvány szelid arcú nő jelent meg min'egy három — négy éves angyalféjű gyermekkel.

Oszkár! Papa! hangzott két ajakról.

A beteg felemelkedett, csontváz kezeit kiterjesztve csak annyit mondhatott »megbocsásasz« . . . Mindent — mindent Oszkárom — volt a válasz, mire a haldokló arczán a megnyugvás és boldogság tükröződött vissza. . . . Lassan aláhanyatlott feje és csendesen hagyta el az élet. . . .

Lorándy Ivadar.

hiányzik az őszinteségnek és jóhiszeműségnek legkisebb nyoma is. Minden időben az alkotmányos időszak kezdetétől a mai napig, mi nem magyarok minden igyekeztünk arra fordítottuk, hogy ellenfeleinket meggyőzzük tévedéseikről, melyekbe mélyen beleestek. De hasztalan volt minden törekvésünk Sajtóban, parlamentbe, gyűléseken megmutatták már a hatalom birtokosának, hogy a megkezdett uton a mi hazánkat és az ő hazájukat pusztulásba döntik és hogy a haza békéje, virágzása és megerősödése csak az igazság és egyenlőség elvei szerint érhető el. Mindezek által más eredményt nem értünk el, mint hogy meggyőződünk, hogy a szoviniztákkal minden megegyezés lehetetlenség. Hogy lehessen meggyőzni azt, ki nem akar meggyőzteni? Hogy lehessen a veszedelmet megmutatni annak, a ki előre behunyja szemét, hogy ne lássa azt?

Nincs olyan román, szláv vagy szerb, ki hazáját és nyelvét szereti, a ki nem hinne népeink elviselhetetlen állapotainak jobbra fordulásában, ha reklamáció útjára térnek és ha az igazság érzete fölbred majd az ellenség elkövetett szívében Erre a meggyőződésre jutva, természetes, hogy nemzeti megerősödésünk és emancipációnk törvényes harcát más, hatásosabb terere tegyük át.

Szervekednünk kell olyképpen mindnyájunknak, kiknek ugyanazon önvédelmi jogaink vannak, hogy az ellenfél előtt ne mint olyanok jelenjünk meg, kik másnak jószívűségétől kunyorálnak jogokat, hanem mint egy tényező, mely abban a meggyőződésben él, hogy azok a jogok őt megilletik és elég hatalmas arra, hogy azokat kivívja Ezt a szervekedést nem adhatja meg csak egy nem-magyar nemzetiség, de mindnyájunknak együttesen kell megalkotnunk, mert csak egyesült erővel léphetünk fel mint olyan tekintélyes tényező, a melynek jogos követeléseit nem lehet figyelmen kívül hagyni. E végből, mint-hogy egyébként vezetőink is ez alkotmányosnak keresztelt időszak kezdetétől beismerték a nemzetiségek szövetségének fontosságát, most, midőn a nemzetiségek kérdése ismét oly élesen felmerült, újból és egyhangulag nyilvánítjuk szolidaritásunkat és törekszünk, hogy szervezkedésükre mint hatalmas és ellenállhatatlan tényező, biztos alapot találjunk.

A románok kezdesére nemzeti pártjaink központi bizottságai megbizottakat küldött ki: Ratiu János drt, Brote Jenőt és Popovics Aurélt román részről, Mudron Pált, Stefanovits Milos drt, Daxner Samu drt Dula Matét, Minich Jaroslav drt szláv részről és Gavrilla Emil szerb részről.

Ezek első ízben 1893. január 10—11-én Bécsben jöttek össze, hogy megvitatassák azokat az alapokat, melyekre szövetségünket kell helyezni. 1893. november 14—15-én megbizottaink újból összejöttek. E gyűlésen, melyet Budapesten tartottak, kifejtették a közös működés programját, melyet most pártjaink ítélete és elhatározása alá bocsátanak. Következtek ezután más gyűlések is, melyeken végleg formulázták az elfogadott programot.

De a megsulyosodott politikai helyzet és leginkább politika pöreink, melyeket a legutolsó időkben el kellett viselnünk, lehetetlenné tettek, hogy a jelen pillanatig véglegesen döntsünk a közös működési programról.

Ezért kinyilatkoztatjuk, hogy a három nemzetiség kongresszus a augusztus 10-én Budapesten összejön és hal.dekretalanul tárgyalni fogja az együttműködés nagy jelentőségű programjának megállapítását.

Szeben, Turócz-Szent-Márton, Ujvidék, 1893. július 21.

Mangra Vazul, Petrovics István dr., Mudron Pál, Daxner Samu dr., Gavrilla Emil dr., Joximovits Miklós.

H I R E K.

— A Tompa-szobor bizottság a f. hó 22-én tartotta meg első ülését, a melynek eredményeként megkötöttek a szerződést Holló Barnabással. Ezen szerződés értelmében Holló Barnabás a milleniumi kiállításra elkészíti a Tompa-szobornak 2 méter 80 centiméter magas gipszmintáját. A »szerzői jog« és abban foglalt jogosítványok a művész illetik, de a vármegyének elsőbbségi joga van a mintának ércszoborba öntetésére. A gipszbe öntés előtt köteles Holló egy bíráló bizottság kritikája alá bocsátani a szobrot és a kívánt változtatásokat megejteni. A szobor mintára kiutalványoztatott 2500 frt. A szobor helyének megállapítására egy bizottság küldetett ki, melynek tagjai: Lukács Géza, br Nyáry László, Sárközy Gyula

— A kimúlt vásártér. A huszár-téri vásártér a városi képviselő testület f. hó 22-én tartott közgyűlésén kihelyezték a nagy vásár-

térre a Jánosi-utca végébe. Ezért bizony elismerés illeti a városatyákat. A hozott helyes határozatot tetézte egy még okosabbal, hogy a Huszár tér befásítását és parkirozását rendelte el. Így tehát jövő év január 1-től a gabona vásár a többi a nagy vásártéren lesz, jövő tavasszal pedig a Huszár-téren nyílni fognak az ibolyák és énekelni bokrok között a fülmilék. A csabos kép mindenestre annyira érzékenynyé fogja tenni a városatyákat, kik gyermekeiket is örvendve fogják szaladgálni látni a bérékben, hogy menten el fogják határozni a belpiacz, főter fásítását is.

— **Meghívó.** A Gömörmegei egyetemi ifjuság köre 1895 évi augusztus hó 4 én alaptörvényének gyarapítására a Széchenyi-kertben zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti díj: 1 korona. Este a mulatságot a »Három Rózsa«-disztermében folytatják. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság kezdé e este 9 órakor a »Három Rózsa« nagy termében. Kezdeté délután 4 órakor Felülhívtéseket köszönettel fogadnak és hírlapilag nyugtáznak.

— **Anyakönyvi felügyelő** Gömör, Hont, Nógrád és Bars megyék területén anyakönyvi felügyelőnek Losoncz székhelyű a belügyminiszter Horváth Lajos pápai főszolgabíró nevezte ki.

— **Vezérkari gyakorlatok.** A Budapesten felállított m. kir. hódv. felsőtisztai tanfolyam 11 tisztje Horváth Dénes százados, vezérkari szolgálatba osztott parancsnok vezetésével érkezett a hó 20 án Rimaszombatba. Barna Imre kapitány a tőle megszokott előzékenységgel gondoskodott, hogy a tiszt urak Rimaszombatban minél kellemesebben érezzék magukat. 21-én este fényes bankettet adott a város közönsége karöltve a városi hatósággal, a melyen Bornemisza László alispán, Szabó György polgármester, Grod Vilmos kir. tanácsos, Netkovszky Adolf Pongrácz Pal, Institoris Endre, Barna Imre, dr. Szeless Ödön és mások az este szívélyes szavakban ünnepelték a honvéi hadsereget, és a vendégeket, kik viszott az alispánt, polgármestert, Rimaszombatot és Gömörmeget éltették. A késő éjjeli órákban osztott szét a társaság, s a másnap elutazott tiszt urak feledhetlen emlékekkel távoztak Gömörből.

— **Bankfiók.** A rimaszombati takarékpénztár és az osztrák magyar bank között tárgyalások vannak folyamatban eziránt, hogy a rimaszombati takarékpénztár úgy is mint a miskolci bankfiók egyik poszturája működjék. E folytán persze a rimaszombati bankpenztár is kapna bizonyos dotációt, a mi az ipar és kereskedelmi világra felette nagy érdekel bir.

— **Tanulmányi kirándulás Gömörben.** Az ezredevi kiállítás néprajzi osztálya és a történelmi csoport részére a miniszter megbízásából mint már megirtuk Molnár Arpad népszinházi festő és Kreknyai Adolf tanár Gömörbe utaztak. A két kiküldött Rozsnyón ütötte fel szálát, a honnan Komoróczy Miklós tanár vezetése mellett az egész vidéket bejárják, mindenütt fénykép- és aquarell-felvételeket eszközölve. Megtekintették az aggteleki barlang csodás szépségeit is, a honnan több felvetelt hoznak majd haza. A felvételek közül különösen szépek a gömöri népviselete feltüntető aquarell-képek.

— **Megvadult lovak.** Nem mindennapi catastrofa érte Hámos Aladár dusai földbirtokos egyik fogatát. Folyó hó 24-én Dusa felől jövet a megyeház-utcában éppen a sarokhoz ért a fogat, a melyen csak a kocsis ült, a midőn még mielőtt a piacra befordult volna, egy nagy csapat magyar juh került a fogat elé. A juhok külseje és bégése annyira felizgatta a tüzes, nemes vérű lovakat, hogy attól megvadultak, s örült száguldásnak iramodtak. Mint a nyil hasították az utca még hátralevő kis hosszát, a kocsis lerántották az ülésről, s ekkor még vadabban száguldoztak, s egyenest a Samarjai-fele házban levő Lőkóczy üzlet sarkának tartottak. Rémületes látvány volt, hogy a tüzes szép lovak hogyan rohantak fejfel neki a falnak. Egy pillanat, és a rémséges karamból megtörtént, a koci rudja ketté tört, s mélyen bevésődött az egyik ló szügyébe, végig hasította azt, a lovak koponyája, s a lábak csontjai ropogtak és ropogva törtek. A nagy ütközéstől megszedültek a lovak, és kábultságukban megcsendesedtek. A vértől ázott lovakat nagy nehezen elszállították egy közeli csűrbe, a hol azokat az állatorvos gondozás alá vette és a súlyos sebeket bevarrta. A lovak felgyógyulása nagyon kétséges.

— **Ünnepély Tamásfalván.** Sikertől ünnepélynek volt színhelye e hó 21-én a tamásfalvai kisdédvő helyisége. E napon volt a kisdédvő növekedésének nyári mulatsága, a mely alkalommal a kicsikék tanulási eredményét is bemutatták Molnár Lajos iskolaszéki elnök és a szép számban egybegyűlt közönség előtt. A gyermekek

oly értelmesen mondták el apró versecskéiket s oly ügyesen mozgoktak a különböző játékokban, hogy az elért eredmény a fokozottabb igényeket is kielégítette. Dicséret illeti Nádossy Sárolda kisdédvőnőt, hogy növendékeivel, kiknek egy része csak pár hónapja járt a kisdédvőbe, ily szépsikert tudott felmutatni.

— **Vízgarand** a rimaszombati m. kir. földműves iskolánál, az 1894—5 tanév nyári félévi zárvizsgákról Julius 30. kedd d. e. 8 órakor. Gazdasági berendezés. Julius 30. kedd d. u. 2 órakor. Szőlőművelés. Julius 31. szerda d. e. 8 órakor. Számviteltan. Julius 31 szerda d. u. 2 órakor. Gyümölcs és zöldség termelés. Aug. 1. csütörtök d. e. 8 órakor. Gazd. építészettan. Aug. 1 csütörtök d. u. 2 órakor. Méhészet és selymér tenyésztés. Aug. 2. péntek d. u. 2 órakor. Növénytermelés.

— **Megrugta a ló.** A dusai birót megrugta a lova, hogy azonnal összeesett. A szerencsétlen ember a rugástól most nagy betegen fekszik.

— **Elvesztett folyó hó** 25 én Miskolcra Rimaszombatba vezető uton egy lovagló-ostor, melynek ezüst gombja egy löfejet ábrázolt. A becsületes megtaláló jelentkezék szerkesztőségünkben, hol illő jutalomban részesül.

— **József kir. herceg** a gazdatisztek védnöke. A magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egyesülete védnökségét József főherceg ur 6 cs. és kir. fensége elfogadta, tekintettel az egyesület hazafias és humanus céljaira, melynek tanujelét eddig is bőven adta, a tagjai közt szétszított segélyezés és azzal, hogy védnöksége alatt alakítsa tartja fenn a mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetét, mint oly intézményt, mely a haza e kiválóan mezőgazdasági állam fenntartó osztályának érdekében alakult. Alkalmat adunk, hogy a fenkölt gondolkodású főherceg ez irányú értesítését az érdeklődők is ismerték, s az alábbiakban egész terjedelmében közöljük: Nagyságos Elnök ur! A magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egyesületének tegnap napon kelt feliratára felelvé József főherceg ur 6 cs. és kir. fensége ez-nnel általam kijelenteni méltóztatik, hogy a fent tisztelt egyesület védnökségét tekintettel a hazafias és humanus célra, szívesen és köszönettel elfogadják. Fogadják Nagyságos Elnök ur kiváló tiszteletm nyilvánítását. Alesuth, 1895 június 28-án Vácsey Sándor br. s. k. főulvarmester. Most tehát a gazdákon van a sor, hogy azt az intézményüket, melynek élén a legnépszerűbb főherceg neve fénylik, tömeges részvételükkel anyagilag is oda emeljék, hogy hasznos céljait teljes sikerrel szolgálhassa!

— **A kisasszony váltói.** Pozsonyban egy csinos fiatal leány, Czende Kovács Augusta veszedelmes keresetre adta a fejét; üzletszerűen gyakorolta a váltóhamisítást már majdnem egy esztendő óta. Mult szeptemberben kezdte a váltóhamisítást a 19 éves Guszti. Eleinte csak kisebb összegekre hamisított és mint elfogadók előkelő és ismert kereskedő czégek szerepeltek, úgy, hogy az a bank, hol a leány váltóit eszkomptálta, minden utógondolat nélkül kifizette az összegeket. Arra persze nem gondolt senki, hogy az aláírásokat a szép bűnös hamisította. Czende Kovács Guszti úgy intézte a dolgot, hogy mikor egy váltó esedékes volt, hozott helyette mást, nagyobb összegre szólót, melyre aztán persze megint kapott pénzt. Bekövetkezett aztán a magyar színi évad és a leány fülög szerelmes lett Krecsányi Ignác társulatának baritonistájába, Pintér Imrébe. Ahányszor az föllépett, mindannyiszor ott volt Czende Kovács Guszti néhány barátjával valamelyik páholyban. E mellett a legujabb divat ruhákat, kalapokat csináltatta és hoztatta magának Bécsből, Budapestről a legdrágább illatszereket vette, szóval uriasan élt. Mindahhoz sok pénz kellett és így Gusztiinak nagyobb mértékben kellett a hamisítást folytatnia. Mikor Pintér Kolozsvárra szerződött, az utolsó nagy váltón nyert pénzzel Guszti követte őt. Azalatt Pozsonyban az egyik váltó esedékes lett és mivel Czende Kovács Guszti nem volt ott, a bank az elfogadónak mutatta be Természetesen kitűnt a hamisítás, a leányt körözték és Rimaszombatban letartóztatták. A végtárgyalás augusztus 23-án lesz Czende Kovács Augusta ellen. A végtárgyalás iránt élénk érdeklődés mutatkozik az ottani körökben.

— **Botrány egy temetésen.** Pécsről írják ezt a csinos históriát: A Pécshez közel levő Német-Ürögö botrányos vége lett egy temetésnek. Zsikó, jómódu földművesnek egyetlen leánygyermeké halt meg és az apa fényes temetést akart rendezni halottjának. Bőségesen megfizetett a plébánosnak, Péhm Kristófnak, aki azonban ennek daczára a legszegényesebb temetési öltözékben jelent meg s gyorsan lemorzsolta az előírt imákat. A sírnál sem tetszett a plébános viselkedése és az apa fitestvére úgy felbőszült

rajta, hogy odaállt Péhm Kristóf plébános elé: Tudja azt, főtisztelendő ur, hogy előre megfizettük a temetés költséget, megmondtuk, hogy kérjen amennyit akar, de szép temetést csináljon. Aztán, ha még ki sem fizettük volna előre a díjat, hát akkor is tudnia kellene a főtis telendő urnak, hogy Zsikóknál jó helyen van a pénze, hogy onnét megkapja, akármennyi legyen is az. Tudja, főtisztelendő ur, hogy ez szemtelenség? Péhm Kristóf e sértésre mellbelökte Zsikót. Zsikót pedig előntötte az epe s öklét felemelve, erős csapást mért Péhm Kristóf plébános fejére. Az inzultált plébánost is elfutotta a düh s a kezében levő nagy keresztel ütötte Zsikót. Zsikó erre újra rátámadott Péhm Kristófra s többször arczu ütötte. A nép is tele szájjal zudította a plébánosra a szitkot, aki kénytelen volt a közellevő templomba menekülni a forrongó nép esetleges újabb inzultusai elől.

— **A gróf Andrássy-féle gömörmegei vasművek** eladása iránt folytatott tárgyalások hír szerint már teljesen befejeztettek s a vasművek öt millió frt árért egy francia konzorcium birtokba mentek át. A konzorcium, amelynek élén a Banque de Paris et des Pays-Bas, továbbá a Panama-botrányból ismeretes Lepelletier és Cottu állanak; a műveket huszonöt millió frt alaptőkével legközelebb részvénytársasággá alakítják át.

— **A tüzoltók kongresszusa.** Az augusztus 18-án Kolozsvárott tartandó XII-ik tüzoltó-közgyűlés alkalmából a magyarországi tüzoltó-területek segélyező-szövetsége is megtartja közgyűlését ugyancsak Kolozsvárott, még pedig augusztus 19-én délután 4 órakor, az ottani városház közgyűlési termében.

— **Horkai agyag.** A horkai agyag évtizedekkel ezelőtt mint elismert, köedénynek való finom réteg, az iglói porcellángyárba tengelyen szállított. Eladója, mint birtoktulajdonos özv. Szombatyné volt. 1879-ben ez asszonyág elhalálozván, a birtok idegen kézre került bérletbe; a bérlő az agyag eladásával nem volt felhatalmazva s mert tengelyen ily óriási mennyiségűre való szállítás csakis kevés hasznót biztosíthatott az örökösöknek. A különben is rabló módra folytatott kutatások abban hagyták, az egyes kiasott kutak beomolva a feledékenység hantja alá temetettek. Most azonban egy valóban kereskedői szellemmel felruházott s anyagilag is erőteljes és minden tekintetben munkás, de egyszerű mint áldozatkész egyén, Markó J. József ur lett a birtok tulajdonosa, ki ezen agyag kutatására is kiterjesztette figyelmét, nem kimélve költséget, nem kimélve fáradságot, mik különösen ezen mult hét napjaiban rendkívüli eredményre vezettek. Az ugynevezett »Ivankai« vagy másképpen »puszta-templom« dombja, mely a vasút közvetlen szomszédságában van, valóban bányalatra ragadta egy a birtokos urat, mint a munkások és a csapatban odajáró kíváncsi szemlélőket. A egy régi öl átmérőjű kut ásást 15-kén kezdte meg M. J. ur 4 emberrel az ugynevezett temető alj luczarnása mellett. Mindjárt egy méterre a legfinomabb hóféhérszín tisztá agyagra találtak a munkások, mely teljes 4 méter mélységre egy és ugyanazon fehér sziros egyöntetű agyag terjedt változatlanul. Az 5-ik méternél egész nyolcz méterig a legszebb barnás sárga agyag, melyből a rozsnói köedény vagy porcellán gyáros oly bámulatos virág cserepeket, s egész kemenceze szebbnél szebb mosdó talakat s kavés csészéket csinált. A nyolcz méter kut ásásakor érkezett meg egy külföldi köedény gyáros kiküldötte, furókkal, s két nap alatt még 9 méter mélységű furást tett ugyanazon kutban és így összesen 17 méter mélységig hatoltak, s mindig a valódi jobbnál jobb tűzálló téglának való agyagot találtak. Hogy még ezután meddig terjed, azt Isten tudja. Elég az, hogy a kiküldött egyén sürgönyt sürgöny után meneszt, a tér átadására pedig a földes urat ugyancsak zaklatja, mely tér, mintegy 30 magyar holdat tesz ki, hogy mint üt ki, azt még egyelőre nem irhatom, de annyit sajnálattal kell kinyilatkoztatnom, hogy alig jut magyar iparosok kezébe, mert hiába, magyarok még mindig gyengék az ily vállalatokhoz, pedig mily kívánatos volna, ha e szep völgynek a sok vas, parket, és papír gyár mellett egy magyar consortium által alakult köedény, vagy tűzálló téglagyár is alakíthatnék.

— **Mentő gondolat.** Egy vasuti kocsiiban két hölgy szöváltába keveredett az ablak kinyitása miatt. — Ha a vonatvezető kinyitja az ablakot, — állítja az egyik, — haláloamat okozza. — Ha az ablak továbbra is zárva marad, — rikácsolt a másik, — mindjárt megüt a guta! A két tűz közé került kalauz nem tudta, melyiknek a szavára hajoljon. Ekkor egy velük utazó férfinak mentő gondolata támadt. — Nyissa ki az ablakot, — mondta a vonatvezetőnek, — akkor meghal az egyik; az an zárja ismét be, akkor meghal a másik s ilyen módon végre helyre áll a csend és nyugalom.

NYILTÉR*)

Reisz József által a »Gömör« f. hó 21-iki számában közzétett replikájára végkielégítésül következőket válaszolom:

Aljas hazugság, hogy Reisz József nőmet tartozása kiegyenlítésére felszólította volna, sőt ellenkezőleg nőm csak azért ment hozzá, hogy legfeljebb 2 hóval ezelőtt ott vásárolt 7 méter ruhakelmének 1 frt 10 kr-ával kialkudott, összesen 7 frt 70 kr-nyi összegét neki kifizesse. (Tehát 7 frt 70 kr. az a nagy összeg, mely Reisz Józsefnek nagykereskedő léteére annyira hiányzott? bizonyára nem elég arra, hogy legkisebb váltóját vagy nyílt tételét azzal fedezze).

Aljas hazugság továbbá azon állítása is, hogy nőm őt saját üzletében sértette volna, ezt józan gondolkodású ember úgy sem hiszi, voltaképpen akik nőmet ismerik, 22 év óta lakom Gömörben, azóta nőm mindig Rimaszombatban vásárolt és bátran hivatkozhatom az ottani összes kereskedő urakra, hogy ezen hosszú idő alatt sohasem vált szükségessé nőmet tartozása kiegyenlítésére csak figyelmeztetni is, annál kevésbé volt bárkinek is vele a legcsekélyebb baja, míg ellenkezőleg, hogy Reisz Józsefnek ezen piszkos eljárása nem az első eset, bizonyítja azon körülmény is, hogy már f. hó 14-iki nyilatkozatom, melyben Reisz József kereskedői képzettségét (t. i. a batyú és a füttyülő) valamint bánásmódját vevőivel szemben lelepleztem, általános helyesléssel találkozott.

Reisz József qualificálhatatlan durva zsidó-árús modora egy kezes, védtelen nővel szemben azért volt, hogy nőm megutálva már a Reisz üzletében divó csaklizó szokást, minden cikknek 2-szeres és 3-szoros árának követelését, (mint p. o. egy kendőt kért 2 frt 50 krt, esküdt, hogy a »szeme fusson ki«, ha neki nem kerül 1 frt 10 kr-ja és végre 90 kr-ért adta oda) a mellette levő szolidnak ismert és nem olyan reklámhajtású Grosinger czégghez ment vásárolni, azért Reisz felbőszülve, nőmtől a kialkudott 1 frt 10 kros kelméért 1 frt 20 krt követelt és mivel nőm az árkülönbséget megfizetése ellen kifogást emelt, Reisz József megfelelőképpen minden férfi és kereskedői tisztességről, nőmmel szemben oly »nem egészen közönséges« emberhez illő s közszemérmét sértő kifejezéseket használt, melyeket nyilvánosságra hozni a tisztesség érzetem tiltja nekem s mert e fajta individuumtól más elégtételt nem szerezhetek, őt az illetékes bíróságnál felelősségre vontam.

És végre Reisz József által czitált magyar közmondás, hogy »goromba tud minden paraszt lenni« ezt önmagáról igen helyesen következtette sőt bebizonyította, — én pedig vele úgy jártam, mint azt koszos költőnk Csokonay mondja: »sokszor rugást ejt a számar tisztességes személyn«.

Ezzel részemről az ügyet nyilvánosság előtt befejeztem tekintem, mert Reisz Józsefet arra méltónak nem tartom, hogy további főrmédvényeit figyelembe vegyem

Hoffmann Benedek,
várgedei lakos.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Ujdonság!

Tisztelettel van szerencsém a mélyen tisztelt közönség becses tudomására hozni, hogy a Tornallyán székelő »Felvidéki cognagyár« pompás készítményeinek egyedüli elárulási jogát megszereztem s így a legjobb gyártmányu hazai cognackal szolgálhatok

Egyidejűleg tisztelettel tudatom, hogy valódi természetes asztali bor (fél literes üveg 18 kr) nálam mindenkor kapható.

Tisztelettel
Heksch Jakab,
fűszer- és vegyes-kereskedő
Rimaszombatban.

Cséplőgéptulajdonosoknak
a cséplési idényre, kazánfűtésre igen alkalmas

köszönet

ajánl, Gömörmegye bármely vasutállomására egy waggont 36 forintért

Jellinek B. és Társa

készén-raktára
Rimaszombatban.

2597.—1008.—1895. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szab. Rimaszombat város közönsége által a helybeli m. kir. földmives iskolánál tett három (3) alapítványi hely az 1895—96-ik tanévben üresedésbe jött. Felhivatnak mindazok, kik ezen egyenként 150 frttal díjazott alapítványi helyet elnyerni óhajtják, hogy ez iránti pályázati kérvényüket a város tanácsához czímezve s az alanti okmányokkal felszerelve f. évi augusztus hó 20-ig bezárólag adják be.

1. Betöltött 17 éves életkor igazolása.
2. Erős, egészséges testalkatát igazoló orvosi bizonyítvány.
3. Iskolai avagy hatósági bizonyítvánnyal igazolandó jó erkölcsi magaviselet.
4. Annak igazolása, hogy nyelvtanilag helyesen írni, folyékonyan olvasni, a négy alapművelettel számolni tud.

A helybeli polgár szülők, a város kötelekebe felvett itteni illetőségű lakosok gyermekei, idegenek előtt elsőbbségben részesülnek.

Kelt sz: b Rimaszombat r. t. város tanácsának 1895. évi július hó 9-én tartott üléséből.

Szabó György,
polgármester.

Kitünő minőségű

zöld takarmány

bármily mennyiségben kapható:

Herczfeld Oszkár

osgyáni gazdaságában.

Rimaszécs község előjáróságától.
1056. — kj. 1895. sz.

Hirdetmény.

Rimaszécs község tulajdonát képező, mintegy 80 osztályozott holdnyi kiterjedésű szántó-föld és rét-birtok 1895. évi augusztus hó 20-ik napjának délután 2 óráján Rimaszécs község közházánál 6 egymásután következő évekre nyilvános árverés útján haszonbérbe ki fog adatni. A bérleni kívánók emez árverésre ezennel meghivatnak. Az árverési feltételek Rimaszécs község közházánál a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kelt Rimaszécsen, 1895. július 24.

Kellner Pál. Sósik János,
körjegyző. bíró.

Lóversenyek

Tátra-Nagy-Lomnic-on

1895. július 28. és 30-án, augusztus 1. és 4-én

A »Magyar Lovaregylet« által rendezve.

Kezdetük mindig 3 óra 45 perczkor.

A legkényelmesebb vonat a Budapestről éjjel 11 órakor induló rendes gyorsvonat, érkezik Nagy-Lomnicra 8 óra 18 perczkor reggel; vissza 9 óra 12 percz este, érkezik Budapestre 8 óra 10 p. reggel. A vonatok egészen a versenyterig közlekednek.

Ezenfelül minden futtatási napon Kassáról, Eperjesről, Lőcséről, Podolinból és Szepes-Bélaból az összes közbeeső állomások érintésével, de rendes zóna-díjtétel mellett különvonatok indulnak a versenyterre és vissza, a melyeknek menetrendei az egyes indóházakban lesznek ki-függesztve. A versenyek végével külön vonatok indulnak vissza minden irányban.

Helyárak a versenyterre: I-ső hely 3 frt, II-ik hely 1 frt, III-ik hely 20 kr.

Jegyek kaphatók 1 nap a versenyek előtt: Uj-Tátrafüreden Kertész Tódor bazárjában, Ó-Tátrafüreden Maurer Adolf urnál, Késmárkon Genersich E. kereskedő urnál, Tátra-Lomniczon a fürdőpénztárnál, Poprad-Felkán Ehn József vendéglősnél, Kassán Kissvári Sándor ur czukrárdájában és a versenynapokon Tátra-Lomniczon a versenyterén.

Restaurációk az I. és II. helyen, szintugy totalisateurók. — Közbeeső napokon Tátra-Lomniczon galamblovészet.

1839. 895.
719.

Árverési hirdetmény.

Szab. Rimaszombat város tulajdonát képező eddig erdő tisztí laknak használt épület és ahhoz tartozó kert a képviselő testület 1779—94. sz. határozatával eladandó tételvén, az eladásnak szóbeli árverés útján eszközlésére halárnapul f. év augusztus hó 19-ik napjának délután 3 órája a város közházánál kitűzetik, erre venni szándékozók azon kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők, s hogy a vétel iránt zárt ajánlatok is elfogadhatnak, melyeknek beadási határidejéül augusztus hó 19-ik napjának d. e. 12 órája állapított meg.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1895. évi május hó 17-én tartott üléséből.

Szabó György,
polgármester.

2792. 895.
1093.

Pályázati hirdetmény.

Szab. Rimaszombat r. t. városnál halálozás következtében megüresedett adószedői tisztí állás választás útján betöltésére f. évi augusztus hó 6-ikának d. e. 10 órája tüzetvén ki, felhivatnak mindazok, kik ezen 600 frt rendes fizetés és 50 frt pótlékkal díjazott állást elnyerni óhajtják, hogy eziránti törvényszerűen felszerelt kérvényüket augusztus hó 6-ikának d. e. 9 órájáig aláírott polgármesterhez adják be.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1895. július 23 án tartott üléséből.

Szabó György
polgármester.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gözcseplőgép-készítők 24, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-kölyözök, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgépek, szekes-kavók, répvágók, kukortermoroszolók, darálók, őrlő-malmok.

Egyetemes aczál-ekék és minden egyéb **2 és 3 vasú ekék** gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve küldetnek.